

telse i Halvprocentafgiften og en Nedset-
telse i Stempelafgiften. Nej, benytter man
ikke denne Lejlighed, som man en Gang har,
og hvor det synes, at der sættes Pris paa
at saa dette Lovforslag frem, saa tror jeg
rigtignok, at man kan styde en hvid Pind
derefter. Den Slags Ønster og den Slags
Forhaabninger, som man udtaler, og som
man giver Form i Ændringsforslag, og som
man ogsaa faar vedtaget, og som man saa
forlader, saa snart det kommer til Stykket,
ja, med Hensyn til dem giver jeg det ærede
Medlem fra Ribe (Bust) fuldstændig Ret i, at
de betyde virkelig ikke noget. Vil man no-
get, saa skal man søge at sætte det igennem
til det sidste; men kun at udtale smukke Ord,
udtale sin Sympati for en Sag, og saa,
naar det kommer til Stykket, frasalde det
hele, ja, det er jeg enig med det ærede Med-
lem fra Ribe: det har ikke nogen som helst
Værd — heller ikke for mig. For Øjeblik-
ket forekommer det mig ogsaa, at det staar
saaledes, at vi have her en Lejlighed, hvor
vi i det mindste kunne prøve paa at komme
af med en Del af det, som det ærede Med-
lem fra Ribe kaldte Krigsstaten endnu fra
1810, at vi i det mindste kunde forsøge paa,
om det ikke skulde kunne lykkes os at opnaa
noget i den Retning. Og hvad viljere vi
ved et Forsøg? Rejser eller forspilde vi
noget derved? Ja, der er jeg af samme
Mening som det ærede Medlem fra Ringsted,
en Mening, som jeg ogsaa tidligere har ud-
talt, at jeg ser ikke, naar man ikke kan saa
de Goder, der ere stilledes ved Siden af dette
Lovforslag, at man da blot tager Loven
uden at opnaa dette, saa opnaar man jo
intet ved dette Lovforslag, i alt Fald intet,
der ligner en synderlig Forbedring, men det
vil paa mange Punkter være en Forværring.
Det er klart, at det at saa en Evangsauk-
tion i Stand, at træffe Forberedelserne der-
til, det vil være betydelig længere end før,
og ogsaa i andre Retninger kan jeg sige —
ganske enkelte Punkter maatte undtagne —
at der er intet som helst vundet ved dette
Lovforslag, medens der paa flere Punkter
forekommer mig at være indført Forstrifter,
som ligesom ere en Tilbagegang fra det
bestaaende, en Forværring i Forhold til de
bestaaende Forhold.

Maatte det maatte være mig tilladt at
gøre en ganske personlig Bemærkning til det

ærede Medlem fra Viborg (Klein), som nys
saa varmt blev forsvaret af det ærede Med-
lem fra Hjerteminde (N. Andersen). Det
ærede Medlem — hans Foredrag foreligger
jo ikke trykt, jeg refererer det altsaa, saaledes
som jeg opfattede det — bemærkede til mig
personlig, at det forekom ham besynderligt,
at jeg, som han ansaa for at være saa sær-
deles radikal, ja paa den yderste Fløj, mod-
sætte mig saadanne formentlige Forbedringer,
som her forelaa, og at jeg i det hele taget
modsatte mig saadanne Lovforslag om en
Omordning af Retsplejen, som kom ind i
Tinget. Om jeg nu kan kaldes radikal eller
ikke, derom kan det ærede Medlem have sin
egen Mening, men jeg overlader ellers ikke
Dommen derover til ham. Men jeg kan ikke
falde det konservativt, naar man har en For-
fatning, saa at sætte sig ud over den og at
trødse den paa alle Maader, og jeg kalder
det ikke radikalt, at man forlanger, at man
skal holde og rette sig efter den bestaaende
Forfatning. Jeg kalder det heller ikke kon-
servativt, naar der er Spørgsmaal om en
Omordning af Retsplejen — saaledes som
det ærede Medlem har været med til at
forsøge — naar der er Tale om ganske at
forlade vort nuværende Retsystem og at
ville indføre noget ganske splinternyt og
intet Steds prøvet. Det kalder jeg ikke kon-
servativt. Jeg kalder det heller ikke radikalt
— saaledes som jeg har villet, og som jeg
har indbragt Forslag om at reformere Rets-
plejen paa den Maade, at man udvifler den
bestaaende Retsforfatning, at man afhjælper
de Mangler, som man af Erfaringen veed,
der findes derved, og omformer den efter de
Regler, som Grundloven foreskriver, og
naarlig til en mundtlig Procedure, og jeg
har jo i den Retning indbragt ikke saa Lov-
forslag, flere forfættelige i det mindste her i
Tinget. Jeg har ikke indskrænket mig til en
negativ Kritik af, hvad der fra Regeringens
Side er blevet indbragt, men jeg har selv
sagt, hvorledes det efter min Formenting
burde være, og jeg har indbragt Lovforslag
i saa Henseende. Jeg tror, at det er den
rette Maade at gaa frem paa. Jeg beklager,
at disse Lovforslag ikke synes at have fundet
Bifald fra det ærede Medlem fra Viborg,
og ligeledes at de Lovforslag, som han har
taget Ordet for, heller ikke altid have vundet
mit Bifald.